

ODWODZENIE (3) sb n

-e-(2), -ę-(1).

Teksty nie oznaczają ó oraz é; oba o prawdopodobnie jasne (tak w odwozić).

sg N odwodzeni(e) (2). ◇ L odwodzeniu (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde w objaśnieniu s.v. odwód.

1. Odwrót wojska (1) :

Wyrażenie przyimkowe: »na odwodzeniu« (1): porazono samych Niemców o 12000 duplici clade 6. Tysięcy aperto marte przy samym albo iego Hetmanie, adrugą 6 iuz naodwodzeniu ActReg 182.

2. Skłanianie do zaniechania, odstąpienia, zniechęcanie, powstrzymywanie; avocatio, revocatio Cn [kogo] (2) :

W przeciwstawieniu: »nawodzenie ... odwodzenie« (1): nąwodzenie páná ku dobremu/ á odwodzenie od złego/ ieft prawdziwym owocem thego to dworzánłtwá. GórnDworz Ee3.

a. Skłanianie, zmuszanie do opuszczenia kogoś [od kogo] (1) : Poddáných ábo łług od innych odwodzenie złośliwe. *LatHar* 118.

Cf **ODWODZIĆ**

ZZa